

Nr 223.

Av herr **Lindhagen**, om *förhöjt anslag åt svenska skyddsförbundet till hjälp åt frigivna fångar m. m.*

I riksstaten för innevarande år är upptaget 100,000 kronor till Skyddsförbundets förfogande för hjälp åt frigivna fångar. Dit räknas psykopatiska »strafflösa». Anslaget lär föregående år ha utgått med 80,000 kronor. Detta anslag fördelar förbundet sedan på skyddsvärnsorganisationer i orterna.

Det är ett hårt öde, som vilar över frigivna fångar. De åtkomliga understöden från olika källor förslå icke långt. När nu en s. k. psykopat efter en med honom hållen s. k. studentexamen exempelvis på Långholmen blir förklarad »strafffri» i stället för att få det kortare straff som strafflagen föreskriver, inspärras han på en anstalt. Där förvaras han utan kärlek som en persedel och utan omtanke att underlätta hans eventuella förbättring i den verkliga eller förmenta sjukdomen. Till slut kan han ibland särskilt om han är i besittning av relationer bli frigiven »på försök».

Han måste dock först visa, att han kan få försörjning, annars blir inspärningen såsom det förefaller permanent. Utkommen slutligen efter långa tider, står han där hjälplös med ett av samhället tillspillogivet anseende. Han har uppnått för hög ålder för att kunna få anställning. Inga andra betyg stå ofta till buds än läkarens anamnes, tillkommen genom infordrande icke minst av alla de ofördelaktiga utsagor om honom, som kunnat uppsnappas. Det är ett lidande utan gräns för en sådan människa att skaffa sig utkomst. Jag känner till något av det där på nära håll.

Ingenting synes åtgöras för att avslöja sådant missförhållande från högre ort. Medicinalstyrelsen synes tycka att det är bra som det är, och så sjunker den av samhället så behandlade och misshandlade människan åter ned i sitt inferno, där förintelsen återstår som den enda förhoppningen. Det borde ej vara tillåtligt att sådana tragedier få fortgå *bakom kulisserna*. Skyddsförbundet saknar medel, och då gäller det den tröstlösa valfärden till den enskilda ansträngda välgörenheten.

På grund av egna erfarenheter och berättelser från skilda håll hemställles,

att riksdagen ville:

- 1) höja anslaget till skyddsförbundet för hjälp åt frigivna fångar till minst 300,000 kronor;
- 2) hos Kungl. Maj:t begära undersökning och redogörelse för det verkliga behovet och vad som kan brista i vården av frigivna fångar;

3) av Kungl. Maj:t äska hänvändelse till större industriföretag om, såsom sker vid Fords verkstäder i Nordamerika, ett visst antal arbetsplatser kunna reserveras för frigivna fångar.

Stockholm den 23 januari 1938.

Carl Lindhagen.

Innehåll

	Sid.
Motionen I: 222 om missförhållandena i följd av samverkan mellan psykiatri och rättsskipning.....	1
Bilagor:	
K. Schlyters interpellation 1937 i första kammaren (bil. A)	7
C. Lindhagens » » » » » (bil. B)	9
Interpellationsdebatten i kammaren (bil. C)	14
Två tidningsartiklar i ämnet av C. Lindhagen (bil. D och E)	33
Motionen I: 223 om förhöjt anslag till hjälp åt frigivna fångar.....	41